

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 2

Siječanj - Veljača 2017

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Jaganjčevim stopama 2

Međunarodne Biblijske Studije

Izvor svekolike ljubavi 16

Božja milost i slava 19

Trajanje u Božjoj ljubavi 21

Božja ljubav obnavlja 23

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

MARCH/APRIL 2017

First Issue published December 2013

Printed in USA

Jaganjčevim stopama

„Oni prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu.“ Otkrivenje 14: 4

"JAGANJAC" je jedan od simboličnih naziva kojeg Pisma primjenjuju za Isusa. U Otkrivenju 5: 6, kada Ivan opisuje svoju viziju Božjeg prijestolja, on kaže da "posred prijestolja . . . stoji, kao *zaklan, Jaganjac*." Ovdje je otkrivena lekcija koja se prenosi putem simbolike Jaganjca. Riječi — "kao *zaklan, Jaganjac*", označavaju potpunu i kompletnu žrtvu, sve do smrti. Iako je ovo prvi nagovještaj Jaganjca u Knjizi Otkrivenja, taj simbol žrtve povezan s ostvarivanjem Božjeg nauma ističe se kroz cijelu Bibliju.

Bog je rekao Adamu i Evi da će umrijeti ako prekrše njegov zakon: "U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" (1.Mojsijeva 2:17) Kad su jeli od zabranjenog voća, osuđeni su na smrt. Bog se obratio i zmiji, kazujući kako će joj Evin (1.Mojsijeva 3: 14-15) "rod . . . glavu satirati." Ova izjava, iako obavijena simboličkim jezikom, podrazumijeva da će na neki način, još uvijek ne otkriveni, posljedice Sotonine pobjede nad našim prvim roditeljima biti iskorijenjene.

Kasnije, dva sina Adama i Eve prinesoše žrtvu Gospodinu. Kainova žrtva sastojala se od plodova u polju, a Abel prinese janje. (1.Mojsijeva 4: 2-5) U Poslanici Hebrejima 11: 4 čitamo kako "Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain." Mora biti da je, na

neki način, Gospodin dao naslutiti Abelu kako bi njegova vrsta žrtve, koja uključuje i žrtvu u vjeri, bila poželjna.

Upitno je ipak je li Abel shvatio zašto bi prinošenje janjeta bilo milo Gospodinu. Međutim, u svjetlu Božjeg nauma kako nam se otkriva tijekom ostatka Božje Riječi, mi to sada možemo razumijeti. Naši praroditelji su sagriješili i osuđeni su na smrt. Ta je osuda prenesena na njihovo potomstvo, jer svi će biti rođeni u grijehu. Ipak, Bog je dao objavu koja između ostalog kazuje da kada bi na neki način grijeh bio otpušten, to bi rezultiralo oslobađanjem od smrtne kazne. Prema tome, vrlo rano tijekom svoga plana, Bog je započeo objavu, koristeći simbol Jaganjca, da "bez prolijevanja krvi nema oprostjenja." — Heb. 9: 22

BLAGOSLIVLJANJE OBEĆANO SVIMA

Nekih dvije tisuće godina ljudskog iskustva kasnije, simbolika Jaganjca ponovo privlači našu pažnju. To je povezano s Božjim postupanjem s Abrahamom. Bog je obećao ovom vjernom patrijarhu da će kroz njegovo "sjeme" biti blagoslovljena sva plemena na zemlji. (1.Mojsijeva 12: 3) Abrahamova vjera stavljena je na tešku kušnju iščekivanjem rođenja tog obećanog potomka. Abraham naime nije shvaćao da je potomstvo o kojem je Bog govorio zapravo bio Krist. — Gal 3: 8,16

Nakon mnogo godina čekanja, Izak se rodio Abrahamu i Sari. Prema njihovom shvaćanju, Izak je bio od Boga obećani potomak. Međutim, kada je ovaj voljeni sin odrastao, Bog zatraži od Abrahama da ga prinese kao žrtvu paljenicu. (1.Mojsijeva 22:1-19)

Abraham je imao veliku vjeru u Boga i u njegova obećanja. Vjerovao je da će ga, ako dade Izaka kao žrtvu, Bog podići iz mrtvih, kako bi ispunio svoje obećanje da će kroz njega biti blagoslovljena sva plemena na zemlji. (Heb 11: 17-19) Dakle, Abraham je nastavio u skladu s Božjim zahtjevom.

Posljedično, vidimo Izaka ispružena na oltaru za žrtvovanje, a Abrahama s nožem podignutim da zakolje svog sina. Ovdje nam se otkriva važna istina u odnosu na Božji plan. Prije nego svi narodi na zemlji mogu biti blagoslovljeni kroz potomstvo Abrahamovo, Otac pun ljubavi mora se odreći svoga Sina u žrtvi. Kako Pisma i dalje opisuju Božji naum za spasenjem svijeta, saznajemo da je Otac koji daje svoga Sina u žrtvi naš voljeni Nebeski Otac, koji je dao "jedinorođenog Sina" za otkupljenje i spasenje svijeta, (Ivan 3: 16). Ovan ili janje bili su korišteni kao zamjena za Izaka, nagovješćujući kako će Bog dati svog voljenog Sina kao Jaganjca, a kroz njegovu žrtvu cijelo čovječanstvo će biti blagoslovljeno.

IZBAVLJENJE IZ EGIPTA

Stoljećima nakon Abrahamova vremena, njegovi potomci bijahu zatočeni u Egiptu od faraona, a Bog je poslao Mojsija da ih izbavi. Faraon, koji u ovoj situaciji može predstavljati Sotonu Đavla, nije bio voljan pustiti hebrejsku djecu iz ropstva. Razne pošasti snašle su faraona i njegove ljude, a posljednja je bila smrt prvorodenaca. Neka od tih zala pala su i na Izraelce.

Bog je dao upute Mojsiju i Aronu o tome na koji način narod Abrahamov može spasiti svoje prvorodence od smrti. Svaka obitelj je trebala zaklati janje. Krv je

trebala biti pošćropljena po nadvratnicima i dovratnicima njihovih kuća. Tijekom noći, janje se moralo pojesti. Pod zašćitom prosute krvi židovski prvorodenci bili su spašeni od smrti, a sutradan su svi Izraelci osloboćeni od ropstva u Egiptu. (2.Mojsijeva 12: 1-13, 28-42, 50, 51) I ovdje nam simbolika zaklanog Jaganjca dramatićno privlaći pažnju.

Opažamo da je krv janjeta prvo donijela spasenje izraelskim prvorodencima. U Poslanici Hebrejima 12: 23 apostol Pavao govori o "Crkvi prvorodenaca." Sveto pismo takoděr otkriva da će nakon spasenja prvorodenaca u ono doba cijelo ćovjećanstvo biti osloboćeno od okova grijeha i smrti. Može se reći da je to omogućeno ųrtvovanjem jaganjca te ilustirano izraelskim narodom izbavljenim iz faraonovih ruku.

"NA KLANJE"

Proroćanstva Starog zavjeta takoděr govore o zaklanom Jaganjcu. U Izaijinu proroćanstvu ćitamo: "Ogolio je Jahve svetu svoju mišiću pred oćima svih naroda, da svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega." (Iz. 52: 10) Jahvina "mišića" je Isus u svojoj uzvišenoj kraljevskoj slavi, sjeme po kojemu su svi narodi na zemlji blagoslovljeni. Kako je ohrabrujuće to što po njemu "svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega."

Mećutim, u sljedećem poglavlju Izaija pita: "Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se otkri ruka JAHVINA?" Umjesto te ruke Boųje koja je pokazana svim narodima, kao što je Izaija već vidio u svom proroćkom prikazanju, on sada vidi Krista na kojem "Ne bijaše . . . ljepote ni sjaja da bismo se u nj

zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio. Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut." — Iz. 53: 1-3

Izaija nadalje proročki opisuje način na koji su ljudi doživljavali Isusa te okrutne progone kojima su ga podvrgavali. U stihu 7 čitamo: "Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih." Dakle, onaj koji je u Božjem planu otkupljenja i oslobođenja bio predodređen da donese spasenje "svim krajevima zemaljskim" je postao prvi Jaganjac, koji je zaklan.

JAGANJAC JE PREPOZNAT

Ivan Krstitelj prepoznaje Jaganjca najavljenog u Starom zavjetu. Kad je vidio Isusa kako mu se približava, Ivan je rekao: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijehe svijeta." (Ivan 1: 29) Ivan je govorio po nadahnuću Duha Svetoga i možda nije razumio sav značaj svoje izjave. Za nas je, međutim, jasno da je govorio o onome koji je bio suprotan janjetu koje je Abel prinesao Bogu. Bio je to onaj koji je nagoviješćen janjetom kojim je Bog zamijenio Izaka na žrtveniku. To je jedan tipičan primjer izraelskog pashalnog janjeta koje je zaklano, a onaj kojeg je Izaija najavio bit će doveden kao "jagnje na klanje". Ovo je bio pravi Jaganjac, "Jaganjac Božji koji odnosi grijehe svijeta".

Za potkrjepu Ivanova svjedočenja, apostol Pavao obraća se Isusu kao "Kristu, našem pashalnom janjetu", prepoznajući ga kao suprotnost izraelskom pashalnom janjetu (1.Kor. 5: 7, *Engleska standardna verzija*). Petar

je također potvrdio ovu istu istinu, pišući: "Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane. On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta." — 1.Pet. 1: 18-20

Dakle, vidimo da simbolika Jaganjca koja nas prati kroz Stari i Novi zavjet pronalazi svoj vrhunac u Knjizi Otkrivenja. U toj viziji, Ivan vidi "kao *zaklan, Jaganjac*", kao onog koji je dostojan "otvoriti knjigu" koju je držao "na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju." (Otk. 5: 1-7) Kasnije, on vidi Jaganjca na "gori Sionu", i govori o vremenu kada "dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova!" Konačno, Ivan vidje "rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva." — Otk. 14:1; 19:7; 22:1

UZVIŠENI JAGANJAC

U svjetlu biblijskih nagovještaja o zaklanom Jaganjcu, pojavljuje se još jedan redak proročkog svjedočanstva koji je sasvim drugačijeg karaktera. Petar sažima ovo dodatno svjedočanstvo, kazujući da je Duh Sveti, obraćajući se ljudima preko proroka, "unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama te slavama što su nakon njih imale doći" (1.Pet. 1: 11). Mnoga proročanstava koja se odnose na patnje Kristove, dijelom prikazane i kroz simboliku zaklanog Jaganjca, također otkrivaju divna obećanja Uzvišenja i slave Jaganjca koja će uslijediti nakon njegove patnje i smrti.

Prekrasan opis ove obećane slave prikazan je u stihovima koji slijede prethodno navedene riječi

Otkrivenja, poglavlje 5. U tom naknadnom prikazu, Ivan piše: "Začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja: Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. Klicahu iza glasa: "Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!" I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru – sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova." — vss. 11-13

To je u skladu s navedenim u poglavlju 14, gdje nalazimo da Jaganjac stoji na gori Sionu. Nakon što je nagrađen "slavom koja bi trebala uslijediti", on je sada visoko uzvišen. Potvrđuje nam se da se u prirodnom okruženju, u kojem ovce i koze slobodno lutaju, koze uvijek popnu na vrhove brežuljaka, dok ovce obično traže niže predjele i doline. Ivanu se sigurno činilo vrlo neobičnim vidjeti janje na brdu Sion.

Time se iznosi na vidjelo ključna istina o Isusu, Jaganjcu Božjem. On nije dosegao svoj visoki položaj na brdu Sion putem samouzvišenja. Baš poput ovce, on je tražio niska mjesta. Isus se ponizio, i zbog toga ga je njegov Nebeski Otac uzvisio. Pavao nam na to skreće pozornost, govoreći: "Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "oplijeni" uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ. I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest Gospodin!" —

na slavu Boga Oca. Fil. 2:5-11, *Wilson's Emphatic Diaglott*.

U 12. poglavlju Hebrejima imamo još jedan primjer Isusove poniznosti koja je rezultirala njegovim uzdignućem od Boga. Ovdje nas Pavao opominje da trebamo promatrati Isusa kao vodiča kroz naša vlastita nastojanja da budemo ugodni Ocu Nebeskom. Čitamo: "Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te *sjedi zdesna* prijestolja Božjega. Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da – premoreni – ne klonete duhom. Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha. " — vss. 2-4

"PROTUSLOVLJE GRJEŠNIKA"

Isus je trpio gotovo stalnu proturječnost grješnika od početka svoje službe pa sve do kraja, kada je na križu povikao, "Dovršeno je." (Ivan 19 : 30) Ova kontradikcija ogleda se u malim stvarima, jednako kao i u pitanjima od velike važnosti. Čak su i velike istine o Isusovu životu bile proturječne. On je bio Sin Božji, ali to je bilo proturječno. On je došao na zemlju kako bi se uzdigao kao izraelski Mesija i kralj, ali i to je također proturječno. Doista, upravo je ta proturječnost ključnih činjenica o Isusu ono što je dovelo do njegova raspeća.

Kad je Isus kršten, čuo je kako je njegov Nebeski Otac rekao: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina." (Mat. 3: 17) Četrdeset dana nakon toga, kada se vratio iz pustinje, Isus se suočava sa Sotonom. Đavao ga je u viziji odveo "u sveti grad" i postavio ga "na vrh Hrama", rekavši mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta

pisano je: anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen" — Mat. 4: 5,6

Isus se uspio oduprijeti ovoj napasti, odgovarajući, "Pisano je: ... *Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!*" (vs. 7) Četrdeset dana ranije taj Nebeski Otac mu je dao jamstvo da je odista njegov sin, i Isus je imao potpuno povjerenje u činjenicu da je on bio jedinorođeni Sin Božji. Znao je da bi činiti bilo što u smislu daljnje potvrde ove činjenice bilo pogrešno, posebno takvu ludost da skoči s vrha Hrama.

Sotona je također iskušavao Isusa u pitanjima vezanim uz njegovo kraljevstvo. Tako možemo pročitati: "Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš." (vss. 8,9) Isus je znao da će u dogledno vrijeme Otac preuzeti vlast nad kraljevstvima ovoga svijeta i on nije namjeravao u to naslijede ulaziti pod đavoljim uvjetima. Stoga odgovori: "Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!" — vs. 10

Jakov je napisao - ukoliko se uspijemo oduprijeti đavlu, on će pobjeći od nas. (Jakov 4: 7) Pa ipak, nema jamstva da đavao neće pokušati ponovno, a to je učinio s Isusom. Ova iskušenja koja je Sotona stavljao pred Isusa bila su podloga za mnoge "proturječnosti grješnika" protiv Učitelja. Neprijatelj je bio uvijek pripravan nastaviti pohod, osobito prema kraju Isusove službe.

Kad je svjetina iz Jeruzalema došla u Getsemaniju uhititi Isusa, on se obrati religijskim vođama: "Danomice bijah s vama u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tminâ" (Luka 22:53). Prethodno je Isus

rekao tim istim vjerskim licemjerima da su potekli od svojeg "oca đavla" (Ivan 8:44). Sotona je princ tame, i Isusova primjedba "ovo je vaš čas" znači da će Sotoni sada biti dopušteno da učini sve što je želio s Isusom. S ovom mišlju na umu, neka nam je dopušteno primijetiti detalje o tome što se dogodilo, jer u ovim posljednjim satima Isusova zemaljskog života, kada je bio doveden kao jagnje na klanje, nalazimo vrhunac proturječja grješnika protiv njega.

ODBAČENO SINOVSTVO I KRALJEVSTVO

Isus je uhićen i odveden u dom velikoga svećenika, gdje je ponižavan i mučen do jutra. Zatim je odveden pred vijeće koje je činilo "starješinstvo narodno, glavari svećenički i pismoznanci." "Nato svi rekoše: "Ti si, dakle, Sin Božji!" (Luka 22: 66,70) Na ovo pitanje Isus je odgovorio: "Vi velite! *Ja jesam.*" Njegovim progoniteljima to je značilo da je Isus priznao, pa su rekli: "Što nam još svjedočanstvo treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!" — vss 70,71

Ovdje je poanta u tome da je Isus doista bio Sin Božji. Prema tome, njegovo priznanje ove činjenice nije bilo bogohuljenje. Njegovi progonitelji, ipak, u to ne povjerovali. Stoga je njihova optužba za bogohuljenje bila dio proturječnosti grješnika. Isti sotonski um koji je prije tri i pol godine rekao Isusu: "Ako si Sin Božji," dokaži to skakanjem s vrha Hrama, sada naizgled pobjeđuje. Isus nije dokazao židovskim vladarima da je on Sin Božji, i sada je osudom zaslužio smrt radi bogohuljenja.

Međutim, vjerski vođe Izraela nisu imali ovlasti da osude Isusa na smrt. Samo je rimska vlada mogla to

učiniti, tako da je odveden pred Pilata, vladara, gdje je optužen radi tvrdnji da je kralj. U slučaju da je to bila istina, to bi se moglo protumačiti kao pobuna protiv Rima. Pilat upita Isusa: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu." — Ivan 18: 37

Nakon toga, Isus bijaše bičevan, kruna od trnja stavljena je na njegovu glavu, odjenuli su ga u purpurni ogrtač i nadjenuli mu ime "Kralj židovski!" (Ivan 19: 1-3) Kasnije "napisa Pilat i natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj židovski" (vs 19). Isus bijaše kralj židovski i bijaše predodređen da bude Kraljem cijelog svijeta - "Kralj kraljeva." (Otk. 17:14) U tim trenucima, ipak, sve što je bilo rečeno o njegovom kraljevstvu od strane njegovih neprijatelja samo je dodatno očitovanje proturječnosti grješnika. Isus je odbio klanjati se i obožavati Sotonu kako bi postao kraljem nad narodima, a sada je bio osuđen na smrt jer je s pravom tvrdio da je kralj.

Oni koji su gledali razapetog Isusa, povikaše mu: "Ako si Sin Božji, siđi s križa." (Mat. 27:40) Ovo je bio identičan izazov koji je bio bačen pred Isusa od strane Sotone, kad ga je pozvao na skok s vrha Hrama kako bi dokazao svoje sinovstvo. Isus je tada odbio iskušati svog Nebeskog Oca, ali sada mu je dana još jedna prilika. Silaskom s križa, mogao je dokazati da je on Sin Božji. Suzdržavajući se da to učini, njegova tvrdnja je bila tumačena kao lažna – tu se ponovno manifestira proturječnost grješnika.

Promatrači su također uzvikivali: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj!" (vs. 42) Još jednom,

Isus se odbio opravdati u očima svojih neprijatelja, birajući radije podnijeti proturječnosti grešnika. Malo je njegovih neprijatelja shvatilo da je odbijanjem da spasi sebe, pružao spasenje njima, i na "sva plemena zemlje!" (Dj. 3: 25) Isus je time omogućio da bude doveden kao "jagnje na klanje", ne otvarajući usta u samoobrani, niti tražeći neki drugi način da se opravda pred svojim neprijateljima. Nakon njegovog uskrsnuća, Nebeski Otac visoko ga je uzvisio. Isus se ponizio, a sada nalazimo Jaganjca na simboličnom brdu Sion.

U PRATNJI JAGANJCA

Ovdje pripovijest postaje od ključnog interesa za nas. Ivan izjavljuje da na brdu Sionu s Jaganjcem stoje "sto četrdeset i četiri tisuće – na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova!" (Otk. 14: 1) Naš uvodni tekst nas izvješćuje da su to na brdu Sionu s Jaganjcem oni koji prate Jaganjca kamo god pođe, i to putovanje će u konačnici dovesti do brda Sion.

Ne postoji drugi način da se postigne taj uzvišeni položaj i da se bude s Jaganjcem osim da ga se slijedi. Slijediti ljudsko vodstvo nije način da se dođe do brda Sion. Oslanjanje na naše palo tijelo, isto tako, neće nas odvesti na brdo Sion. Postoji samo jedan način za postizanje tog uzvišenog položaja, a to je da se "prati Jaganjca kamo god pođe."

Koji je to "put", kojim je Jaganjac tako vjerno hodio i na taj način dosegao goru Sion? To je bio put poniženja, patnje, i na kraju, smrti. To je bio put prepun stalnih proturječnosti grješnika. To je bio put na kojemu je, kao Jaganjac, ne otvorivši usta da se brani, dragovoljno dopustio drugima da misle kako je on bio u

krivu - toliko u krivu da su ga smatrali neprijateljem koji je trebao biti pogubljen.

Možemo li ići takvim putem kao što je ovaj, i idemo li na koncu tim putem? Malo je vjerojatno da bismo se mogli susresti s tako velikim proturječjima s kakvima se morao nositi Isus. Međutim, princip je isti, čak i ako se stvari u kojima smo proturječni često mogu činiti relativno beznačajnim. Jedna od najjačih želja ljudskog srca i uma jest dobra volja i prihvaćanje od strane drugih ljudi. Čak i u raspravi o manjim biblijskim detaljima, želimo dokazati da smo u pravu. Imati "zadnju riječ" obično je vrlo važno za tijelo. Takvo, međutim, nije bio određenje zaklanog Jaganjca.

Usporedimo se po ovom pitanju s Isusom. S vremena na vrijeme, mogli bismo se osjećati kao da radimo nešto dramatično kako bismo dokazali da smo posebni u Božjim očima. Koliko mnogo prihvatljivije je, ipak, da u tišini nastavimo izvršavati Gospodinovu volju iz dana u dan, neopaženo od onih oko nas. (1.Kor 1: 27-31; 1.Pet. 3: 4) Bog nas može iskušati upravo u tim malim stvarima. Dobro je, dakle, pomno preispitati najdublje misli naših srca kako bismo bili sigurni da ponizno podnosimo bilo kakva proturječja grješnika koja se mogu pojaviti na našem putu, dok "pratimo Jaganjca."

Petar nam je otkrio ispravnu misao kada je napisao: "Kakve li slave doista ako za grijehе udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim. On koji grijehа ne učini nit mu usta prijeveru izustiše; on koji na uvredu nije uvredom

uzvraćao i mučen nije prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom;" — 1. Pet. 2: 20-23

Nastavimo se i dalje unižavati pod snažnom rukom Božjom, slijedimo Jaganjca na putu žrtve i smrti. Postupajući tako, i dalje podnoseći proturječnosti grješnika strpljivo i pobjedonosno do smrti, Nebeski Otac će nas uzvisiti u pravo vrijeme. (1.Pet. 5: 6.) Nakon toga ćemo biti združeni s Jaganjcem, kao dio "sto četrdeset i četiri tisuće" sinova Božjih koji imaju ime njegovo "napisano na čelima." Kad "kraljevstvo bude JAHVINO," mi ćemo, s Jaganjcem biti "spasitelji" na gori Sionu, i vladati po pravdi za blagoslov svim ljudima (Obad. 21). Kako slavna budućnost čeka one koji vjerno "prate Jaganjca!"

Izvor svekolike ljubavi

Ključni redak: „*Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge.*“

1.Ivan 4: 11 Bibliji kralja Jamesa. Grčka riječ *phileo* opisuje

Izabrani tekst: 1. ljubav povezanu s osobnom

Ivan 4: 7-19 vezanosti, kao što je ljubav prema obitelji ili

prijateljima, određenu osjećajem uzajamne ljubavi. Izraz "bratska ljubav" je prijevod grčke riječi *philadelphia*, imenice glagola *phileo*.

Grčke riječi *agape* i *agapao* su imenični i glagolski oblici drugačijeg tipa ljubavi. Agape je nesebična, žrtvujuća ljubav, ljubav koju se daje bilo da je zaslužena ili ne, i neovisno o tome je li ljubav obostrana. To je Bogolika ljubav. Apostol Ivan često koristi ove riječi. U njegove tri poslanice, riječ ljubav se pojavljuje trideset i osam puta, a sve su prevedene s *agape* ili *agapao*.

U sljedećim stihovima, Ivan koristi ove grčke riječi kako bi opisao Božju ljubav. "Ljubav je od Boga; . . . Bog je ljubav . . . (1.Ivan 4: 7,8) Opisujući kako Bog ostvaruje svoju ljubav u Isusu, Ivan nastavlja:" Ovo je način kako je Bog pokazao svoju ljubav među nama: On

je poslao svog jedinorođenog Sina u svijet da živimo po njemu . . . On je poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijeh" (vss. 9,10, New International Version) U Evanđelju po Ivanu, on se na sličan način odnosi prema ovoj velikoj manifestaciji Božje ljubavi: " Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. " — Ivan 3: 16

Pravi kršćanin će željeti razviti nesebičnu, požrtvovnu ljubav. Takva ljubav nadilazi puki dobrohotan osjećaj ili uzajamnu privrženost. Umjesto toga, to je ljubav koja tjera nekoga da žrtvuje vlastiti interes, zadovoljstvo, udobnost, vrijeme, snagu i sve što ima, za blagoslov drugih. Ovu vrstu "ljubavi prema drugome", kako je navedeno u našem ključnom retku, potrebno je naći u vlastitom srcu, uz mnogo samoispitivanja, te se ona stvara tijekom određenog vremenskog perioda.

"Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena . . . tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu." (1. Ivan 4: 12,16, NIV). Bog prihvća našu ljubav jednih za druge kao očitovanje naše ljubavi prema njemu. Dakle, pitamo: Jesmo li doista iskreno zabrinuti za duhovno blagostanje svoje braće? Kad saznajemo za njihova teška iskustva, imamo li naklonosti i suosjećanja? Molimo li za njih, tražeći milost, snagu, a za volju našeg Nebeskog Oca radimo li u njihovo ime po svim pitanjima? Odvajamo li vrijeme kako bismo potakli našu braću dijeleći im biblijska obećanja zapisima, e-mailom, ili pozivima?

Još jedan test toga razvijamo li *agape* ljubav jest naše ostvarivanje te ljubavi spram cijelog čovječanstva, i

posjedovanje ljubavi čak i za naše neprijatelje. (Mat. 5: 44,45) Nesebična ljubav će dovesti do naše naklonosti i milosti prema njima. Ako naši neprijatelji, u nekom trenutku u budućnosti, budu prosvijetljeni istinom i milošću Božje riječi te pokažu želju da se iskupe za svoja nedjela, mi ćemo se tada radovati, ako smo doista gajili nesebičnu ljubav prema njima.

Pokušajmo razviti ovu vrstu ljubavi, imajući na umu da je Bog njezin izvor. Ako ponekad ne uspijemo u očitovanju ljubavi prema našoj braći, čovječanstvu, ili čak prema našim neprijateljima, ne bismo se trebali obeshrabriti. Umjesto toga, trebali bismo tražiti prijestolje milosti za Božje oprostjenje, i zatražiti još veću mjeru njegovu duha *agape* ljubavi. — 2. Tim. 1: 7

Božja milost i slava

Ključni redak: „Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni!“
Efežanima 2: 4,5

Izabrani tekst:
Efežanima 2: 1-10

PAVAO ZAPOČINJE svoje pismo efeškoj braći govoreći: "svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu." (Ef. 1:1) U 2. poglavlju, on ih podsjeća na to da se zbog Adamovog neposluha cijelo čovječanstvo smatra "mrtvima zbog prijestupa i grijeha . . . sinovima neposlušnima."

(vss. 1,2) Ovo uključuje Isusove sljedbenike. U drugoj poslanici, Pavao objašnjava zašto je tome tako, govoreći, "jedan čovjek po jednom Čovjeku [Adam] *uđe u svijet grijeh* i po grijehu *smrt*, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt . . ." (Rim. 5: 12) Kao posljedica toga, nakon Adamove neposlušnosti, Sotona se premetnuo u "kneza ovoga svijeta" i "kneza vlasti zraka"—Ivan 12: 31, Ef. 2: 2

Božja velika ljubav i milosrđe, međutim, odredila je njegova jedinorođenog Sina, Isusa, kao otkupninu, ili odgovarajuću cijenu, da otkupi Adama i cijelu ljudsku rasu. "Doista, po čovjeku [Adam] smrt, po Čovjeku [savršeni čovjek Isus] i uskrsnuće od mrtvih!" (1.Kor 15: 21) Biblija nadalje objašnjava da po Božjoj milosti, "za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene

smrti ... da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio." — Heb. 2: 9

Sveto pismo razlikuje nade i obećanja posvećenih vjernika, Crkvu, i one koji su ostatak čovječanstva. Oni koji imaju "uho da čuju", tijekom ovog evanđeoskog doba, bave se Bogom sada, dok je svjetska nada u budućem zemaljskom kraljevstvu. (Mat. 6:10) U današnje vrijeme, oni koji su čuli, odgovorili i predali se Božjoj milosti u Kristu, nazivaju se "novim stvorenjima." — 2.Kor. 5:17; Gal. 6:15

U ključnim stihovima naše lekcije, Pavao dočarava Božje milosrđe i naklonost prema tim novim stvorenjima. On navodi da je Božja milost toliko bogata i njegova naklonost tako obilna, da je "volio nas", čak i kad smo bili "mrtvi zbog grijeha", i pružio način za naše spasenje kroz Krista. Ljubav Nebeskog Oca prema tim novim bićima uključuje dodatnu nadu i povlasticu da postanu "subaštinci Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo." — Rim. 8: 17

Pavao također govori o prijateljstvu i zajedništvu koje ova nova bića imaju s Nebeskim Ocem i Gospodinom našim Isusom u ovom sadašnjem životu, govoreći da će Bog "nas zajedno s njim uskrisiti i posaditi na nebesima u Kristu Isusu." (Ef. 2: 6) Ove blagodati dolaze k nama, Pavao nastavlja, ne zbog naše vlastite dostojnosti. "Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao." — vss. 8,9

Ako smo se doista i u potpunosti kao nova bića posvetili Bogu, mi možemo računati na podizanje iz stanja grijeha i smrti u "nebesa", na novo stanje života u Kristu. Neka svi takvi, dakle, koji su "suuskršli s

Kristom, potraže što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim!" — Kol. 3: 1,2

Pouka tri

Trajanje u Božjoj ljubavi

***Ključni redak: „Ovo je
moja zapovijed: ljubite
jedni druge kao što sam
ja vas ljubio!“***

Ivan 15:12

Izabrani tekst:

Ivan 15:1-17

JEDNA OD završnih lekcija koje je Isus održao svojim učenicima prije smrti bila je ona o vinovoj lozi i granama, zabilježena u Ivanu 15: 1-8. U ovoj prispodobi, Isus počinje riječima: "Ja sam istinski trs, a Otac moj – vinogradar" (vs. 1). Kao što je bio njegov običaj, ovdje Isus časti i slavi njegova Nebeskog Oca, ističući da je Bog viši i veći od sebe sama. Izraz "istinski trs" nagovještava da postoji i lažni trs. On je opisan u Bibliji kao onaj kojeg Bog "ne posadi" na "vinograd zemaljski," lažni, zemaljski sustav. — Mat. 15: 13; Otk. 14: 19

Nastavljajući prispodobu, Isus je rekao: "Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese" (Ivan 15: 2). "Loze" u prispodobi odnose se na pojedine Kristove sljedbenike. "Svaku lozu na meni", ukazuje na to da svatko od nas ima individualni odnos s Isusom i Ocem Nebeskim. Fraza "čisti" odnosi se na Božje "rezidbe", ostvarene

kroz naša iskustva. Božje metode rezidbe treba shvatiti kao našu duhovnu korist, inače ćemo se možda obeshrabriti. Naše orezivanje može uključivati oduzimanje ovozemaljskog bogatstva, neostvarenje planova, dopuštenje progona ili bolesti ili gubitak ugleda i zemaljskih prijateljstava.

Takvo orezivanje treba nam biti poticaj jer pokazuje Božju ljubav, te da on gleda prema našim najvišim duhovnim interesima. Kao što je apostol Pavao napisao: "Isprva se, doduše, čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti." (Heb. 12:11). Kakva utjeha je znati da je Bog onaj koji "orezuje" naše živote kao grane istinskog trsa!

Isus je rekao kako je svrha našeg orezivanja da "više roda donese." "Plod" ne nastaje od izgradnje velikih, impresivnih crkvenih zdanja. Jer u tom slučaju, ni Isus ni apostoli nebi donijeli ploda. Isto tako, ti plodovi nisu naše djelatnosti u službi istine, ni vremena, truda, ili bogatstva korištenog u takvim nastojanjima. Naše djelatnosti u službi istine i bratstva su jedine prihvatljive Bogu u mjeri u kojoj su rezultat plodova već razvijenih u našem karakteru. Ovi plodovi Duha Svetoga, kaže Pavao su "ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost." — Gal. 5: 22,23

U našem ključnom stihu koji prati prisposobu o trsu i lozi, Isus kaže da ljubimo jedan drugoga kao što je on nas ljubio. Takva ljubav je čista, nesebična, požrtvovna, i jedan je od ključnih elemenata plodova koje smo ostvarili. Bog nam šalje iskustva u kojima se može razviti ova ljubav uzduž različitih linija. To uključuje i utjehu braći koja mogu biti "u nevolji", te uzajamno

poticanje "na ljubav i dobra djela." (2.Kor. 1:4; Heb. 10: 24) Također, mi promičemo tu ljubav izbjegavajući, u našim riječima i djelima, sve što bi moglo spoticati, uvrijediti ili duhovno oslabiti našu braću. (Rim. 14: 21). Umjesto toga, trebamo biti "jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima." (Ef. 4: 32, Kol. 3:13) Njegovajmo taj plod ljubavi, tako da prožima naše riječi i djela svaki dan — prema našoj braći, čovječanstvu, pa čak i našim neprijateljima — i tako ostanimo u Božjoj ljubavi.

Pouka četiri

Božja ljubav obnavlja

Ključni redak:
***„Razderite srca, a ne
halje svoje! Vratite se
JAHVI, Bogu svome, jer
on je nježnost sama i
milosrđe, spor na ljutnju,
a bogat dobrotom, on se
nad zlom ražali.“***
Joel 2:13

Izabrani tekstovi:
Joel 2: 12,13,18,19,28-32

KONTEKST ovojedne lekcije nalazimo na početku u Joelu 2: 1, gdje se navodi: „Neka svi stanovnici zemlje dršću, jer dolazi JAHVIN dan.” izraz „Jahvin dan” je razdoblje drugdje u Bibliji opisano kao „vrijeme nevolje”, „veliko stradanje” i „dan osvete”, koje zaključuje ovo sadašnje doba Evanđelja. (Dn. 12:1; Mat. 24:21, Jr. 46:10) U

Joelovu proročanstvu, ovaj period je opisan kao „Dan pun mraka i tmine . . . Pred njim oganj proždire . . . Ništa mu ne umiče” (Joel 2:2,3). ‘Vatra’ o kojoj se ovdje

govori je simbolična, a odnosi se na propast. U stihu 10. rečeno je da će se zemlja - koja simbolizira današnjicu i od ljudi stvorene građevine - „tresti“, a nebesa, koja označavaju lažne vjerske sustave „podrtavati.“

U 11. stihu, prorok govori o „vojsci“ pred koju „JAHVE glas svoj šalje.“ Božja mudrost će omogućiti nadama, strahovima, ludostima i sebičnostima ove velike „vojske“ nezadovoljnog čovječanstva da ostvare svoje vlastite velike namjere u rušenju sadašnjih ustanova — društvenih religijskih, političkih i ekonomskih. Ta iskustva će pripremiti čovječanstvo za Božje kraljevstvo pravednosti i mira, koje će kasnije biti osnovano na zemlji.

To će označiti prekretnicu u Božjim nakanama za čovjeka. Stih 12. obrazlaže „srebrnu osnovu“ u prethodno opisanoj nevolji. „Al’ i sada – riječ je JAHVINA – vratite se k meni svim srcem svojim.“ Kada je omogućio ovo razdoblje nedaća, tame i sumornosti, jedna od glavnih Božjih namjera bila je omogućiti čovječanstvu da se okrene, ili vrati natrag svojem sveznajućem mudrom, moćnom, milosrdnom i ljubavi punom Stvoritelju za rješenje svih njihovih problema. Naš ključni stih iz *New Living Translation* kaže: „Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se JAHVI, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali.“

Kasnije u istom proročanstvu, Joel kaže: „ne boj se!“, već „Budi sretna, raduj se, jer JAHVE učini djela velika . . . Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slaviti ćete ime JAHVE, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao . . . da sam ja JAHVE, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.“—vss. 21,26,27

"Poslije ovoga izlit ću duha svoga na svako tijelo" (vs. 28). Ovo je jedan od mnogih biblijskih dokaza da Duh Sveti nije zasebno biće. Nije moguće "izliti" duh bića. Točnije, Duh Sveti je snaga i utjecaj Boga. Na dan Pedesetnice, kada je dan ili izliven Sveti Duh po apostolima i drugim posvećenim vjernicima okupljenima u Jeruzalemu, Petar je rekao, "nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu." (Djela 2,16) Slijedeći Petrov govor, Božji Duh Sveti je bio izliven i na „oko tri tisuće” čija su srca bila dirnuta porukom Evanđelja. (vs 41) Ovo izlijevanje Duha odnosi se samo na Gospodinove sljedbenike, a ne na cijelo čovječanstvo. Međutim, u Božjem kraljevstvu, koje će uskoro doći na zemlju, njegov Duh bit će izliven „na svako tijelo” i „sva plemena na zemlji bit će blagoslovljena”, u skladu s Božjim nepromjenjivim obećanjem! — 1.Mojsijeva 12: 3; 22: 18; 26 :4; 28: 14; Djela 3: 25; Heb. 6: 13-18

2017 DATUM GOSPODINOVE VEČERE

Ispravno vrijeme za Godišnje obilježavanje Kristove smrti biti će u Nedjelja 9 Travnja, 2017 nakon zalaska sunca.

